

РЕШЕНИЕ

№ 3882

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1436** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от С. С. К. от [населено място], срещу решение № 1368 от 17.12.2021 г. постановено по административнонаказателно дело № 10746/2021 г. от Софийски районен съд, осми състав. С него е потвърден електронен фиш серия К № 4382671, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182 ал.4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв.

С касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното съдебно решение като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Според касатора, въззивният съд не изследвал обективно, пълно и всестранно всички факти и обстоятелства от значение за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Изложени са подробни аргументи относно липсата на реквизити на електронния фиш, която водела до недоказване на твърдяното нарушение. Твърди се неправилност на посочената във фиша правна квалификация на нарушението. Оспорват се изводите на съда относно техническата изправност на уреда, с който е измерена скоростта на превозното средство. По тези съображения иска обжалваното решение да бъде отменено, като

съдът се произнесе по същество, при което да отмени и оспорения електронен фиш. Претендира и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, не се ангажира със становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване съдебен акт при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение Софийският районен съд е потвърдил електронен фиш серия К № 4382671, издаден от СДВР, с който на С. С. К. за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182 ал.4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. За да постанови този резултат, от фактическа страна съдът е приел, че на 12.01.2021 г., в 08.57 ч. жалбоподателят С. С. К. управлявал МПС – лек автомобил „Т. К.” с рег. [рег.номер на МПС], като се движел в [населено място] по [улица] до бензиностанция „Г.” с посока на движение от [населено място] към [улица]. Автомобилът преминал при ограничение от 40 км/ч., въведено с пътен знак В26 за населено място, със скорост от 57 км/ч, като превишил разрешената скорост със 17 км/ч. Нарушението било констатирано с разпечатка от техническо средство, в която е отразен регистрационният номер на лекия автомобил, датата и часът на измерването, мястото и скоростта. В последствие на С. К., като собственик на превозното средство е издаден електронен фиш серия К № 4382671.

При така установените по делото факти съдът е приел от правна страна, че оспореният пред него електронен фиш е издаден от компетентен орган, като при съставянето му не били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на административнонаказателното производство и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Същият отговорял на императивно изброените изисквания на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, като бил издаден по утвърдения образец.

От доказателствата по делото безспорно се установявало извършването на твърдяното административно нарушение, което обуславяло реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. При индивидуализирането ѝ били взети предвид приложимите в конкретната хипотеза разпоредби на ЗДвП, съдържателните им характеристики и характеристиките на конкретното нарушение. Правилно бил определен и размерът на санкцията, предвидена в чл.189, ал.4 от ЗДвП като били взети предвид всички признаци на административното нарушение. По тези съображения въззивният съд е стигнал до извод, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и правилен.

Обжалваното решение е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя извода на съда, че съдържанието на обжалвания електронен фиш е съобразено с изискванията на специалната норма на чл.189, ал.4 от ЗДвП. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него

отговорност, посочена е правната квалификация, както и видът и размерът на приложимата административна санкция. В случая са спазени всички нормативно изискуеми предпоставки за санкциониране неправомерното поведение на касатора при управление на МПС с превишена скорост чрез издаване на електронен фиш.

Неоснователни са възраженията в касационната жалба, отнасящи се до реквизитите на обжалвания електронен фиш. Тук следва да се отбележи, че нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП въвежда специален ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Същата се явява специална норма по отношение на разпоредбите на ЗАНН, касаещи съдържанието на акта за установяване на административно нарушение и съответно издаваното въз основа на него наказателно постановление. От съдържанието на § 1 от ДР на ЗАНН се извежда, че електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Следователно за формалната законосъобразност на електронния фиш е достатъчно същият да е изготвен чрез въведени по съответния ред автоматизирани технически средства или системи.

По отношение на възражението за липсата на достатъчно данни/координати за мястото на нарушението, настоящият съдебен състав счита, че в електронния фиш мястото на нарушението е ясно и недвусмислено посочено, а именно: [населено място] по [улица] до бензиностанция „Г.“ с посока на движение от [населено място] към [улица]. Точно това местоположение е отразено и в протокола за използване на АТСС по чл.10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на АТСС за контрол на правилата за движение по пътищата, както и в електронната форма на отчет за извършената дейност, съставен от състава на наряда, отчетели извършеното нарушение. Отделно от това в приложените като доказателство по делото статични изображения са посочени географските координати от Г. на техническото средство.

Правилно е определена и правната квалификация на извършеното нарушение, като отговорността на лицето е ангажирана на основание чл.21, ал.2 във вр. с чл.1 от ЗДвП, доколкото в случая ограничението в рамките на населено място е различно от зададените скорости в основната хипотеза на чл.21, ал.1 и е определено с пътен знак. В тази връзка са неоснователни и възраженията, касаещи поставения за въвеждане ограничение на скоростта от 40 км/ч пътен знак В26. Противно на твърденията на касатора, от приложения по делото снимков материал ясно се вижда знакът и местоположението му, както и ограничението, което същият въвежда. Техническото средство за заснемане е разположено на такова разстояние от него, че да обхваща видимата част от отсечката, спрямо която важи въведеното със знака ограничение.

Неоснователни са и множеството възражения в жалбата за неспазване правилата, предвидени в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за съставяне на протокола за използване на АТСС по чл.10 от същата. От представения по делото протокол се установява надлежното му попълване. Колкото до отбелязване на допустимия толеранс на отчетената скорост, следва да се отбележи, че от изображението, отразяващо заснемането на превозното средство, управлявано от жалбоподателя, се установява, че засечената скорост на движение на същото е 60 км/ч, което в електронния фиш е отбелязано като 57 км/ч, което пък говори, че толерансът от 3 км/ч е отчетен в полза на водача.

С оглед изложеното, настоящият касационен състав намира за обоснован извода на районния съд, че при издаване на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения и материалният закон е правилно приложен. Споделят се изцяло доводите на съда за правилност на процесния ЕФ. Последният е издаден в законоустановените срокове, в рамките на материалната и териториална компетентност на своя издател. Съдържанието му съответства на изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДвП, отразява териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което съвпада с данните от техническото средство, изведени на снимков материал и приложени по делото. Описано е нарушението по време, място и констатираното превишаване на скоростта, както и устройството, с което е установено нарушението. По изложените съображения решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.5 от ЗАНН, в сила от 23.12.2021 г., в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ (ЗПП). С оглед разпоредбата на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ касационният жалбоподател следва да бъде осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, четиринадесети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1368 от 17.12.2021 г. постановено по административнонаказателно дело № 10746/2021 г. от Софийски районен съд, осми състав.

ОСЪЖДА С. С. К. с адрес: [населено място],[жк], вх.В, ап.79, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за настоящата касационна инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: